

כוונות שולחן שבת

הנה יש הקפדה יתירה ומיוחדת על השולחן שאוכלים עליו ובמיוחד בשבת שהוא בחינת מזבח והיה האר"י ז"היר ומקפיד מאד שיהיו ד' רגלים ננסה להבין סוד העניין.

שעה"כ דף ע"ב ע"א ... ענין השלחן ראיתי למוז"ל שהיה חושש ומקפיד מאד וזהיר לאכול בשלחן של ד' רגלים כדוגמת שלחן שבבית המקדש ... ע"כ.

הנה כפי שיש להבין אם כל כך זהיר ומקפיד האר"י על השולחן שאוכל עליו שיהיה דוגמת השולחן שבבית המקדש ויש להשתדל בזה לומר ולחשוב שהשולחן שאוכל עליו "זה השולחן אשר לפני ה'" ממש. כאן יש רק פרט אחד שיהיה בעל ד' רגלים.

פריע"ח דף צ"ט ע"ד : מהחברים ... הרב ז"ל היה נזהר, לאכול בשבת על שולחן של ד' רגלים, בשבת וי"ט, שהוא דוגמת שולחן בהמ"ק, ומשם הרב ז"ל אמרו, שצריך שיהיה ארכו י"ב טפחים ורחבו ו' טפחים, וגובהו לא פחות מט', ולא יותר על י', ע"כ מהרב :

הרי שגודל השולחן הוא ממש כמידת שולחן של בית המקדש, אמתיים ארכו שנים עשר טפחים אמה אורכו ששה טפחים וגם גובהו. הרב שם מאריך בעניין י"ב לחמים ועל מי נקראת הסעודה וממה ניצולים בזכותה הארכנו לעיל וגם בע"ה בהמשך.

תיקוני זה"ק תיקון מ"ז דף פ"ד ע"א : ... ושבת צריך לתקנה ביה פתורא בארבע רגליו, כגוןא דפתורא דלעילא דאתמר ביה (יחזקאל מ"א כ"ב) זה השלחן אשר לפני יהו"ה, ועלה אתמר (תהלים כ"ג ה') תערוך לפני שלחן, פתורא דקודשא בריך הוא דא שכנתא, איהי מסטרא דצפון דאיהו גבורה, ובגין דא תיקנו מארי מתניתין שלחן בצפון, ונר דליק לימינא כגוןא דלעילא, דאתמר ביה מנורה בדרום, מטה באמצעיתא מסטרא דעמונדא דאמצעיתא. תא חזי שכנתא אתקריאת פתורא מסטרא דשמאלא, ומנתא מסטרא דימינא, ומטה ממוצעת מסטרא דעמונדא דאמצעיתא, ובגין דא זונגא דילה באמצעיתא בין צפון לדרום, והא אוקמוה רבנן כל הנותן מטתו בין צפון לדרום הניין ליה בנים זכרים וכו', פתורא איהי סמיכא על ארבעה סמיכין, דאיהי כגוןא דגופא דסמיכין ליה דרועין ושוקין דאינון ארבע, וצריך שית נהמין מהאי סטרא ושית נהמין מהאי סטרא. (דף פ"ד ע"ב) ורזא דמלה זה השלחן אשר לפני יהו"ה (יחזקאל מא כב), ז"ה בחשבון ו' ו', דאינון שית פרקין דתרין דרועין ושית פרקין דתרין שוקין, דהא שכנתא אתעבידת גופא למלכא בכל תקונא דילה, ובאלו תרין עשר פרקין דנוקבא, ותרין עשר פרקין דדכורא, מלאכיא אמרי וקרא זה אל זה ואמר קדוש קדוש קדוש וגומר, ז"ה עם קודשא בריך הוא אח"ד, ז"ה עם שכנתא אח"ד, וכלא יהו"ה אחד, מיחד תרונתיהו, ולקבל זה אל זה אמר דוד עשרים וארבע רגלות, ואינון לקבל עשרין וארבע ספרי אורייתא.¹

הרי שהשכינה כשהיא מצד הגבורה היא בצפון והוא השולחן, בצפון צפונים הרבה דברים², והנה שהוא בחינת המנורה כשהשכינה בחסד היא בחינת מנורה, והמיטה באמצע שהיא בין צפון לדרום אמצע, הרי צדי המיטה בין צפון לדרום וראשה במזרח. כבר ביאר שלושה מתיקוני השכינה שולחן מנורה ומיטה. ד' רגלים חסד וגבורה ונצח והוד, גם הלחמים יש ששה בימין וששה משמאל. ורומזים ז"ה וז"ה הרי י"ב בז"א והכולל הרי י"ג, וז"ה י"ב בנוק' והכולל הרי י"ג. ואמר קדוש קדוש קדוש. הרי ב' פעמים י"ג הרי יהוה אחד.

¹ תרגום : ... ובשבת צריך לתקן שלחן עם ארבע רגלים, כמו השלחן שלמעלה, שצנאמר בו זה השלחן אשר לפני יהוה, ועליה נאמר תערוך לפני שלחן, שלחנו של הקדוש ברוך הוא זו השכינה, היא מצד הצפון שהוא גבורה, ומשום זה תקנו בעלי המשנה שלחן בצפון, ונר דולק לימין כמו שלמעלה, שצנאמר בו מנורה בדרום, מטה באמצע מצד העמוד האמצעי. בא וראה, שכינה נקראת שלחן מצד השמאל, והמנורה מצד הימין, ומטה ממוצעת מצדו של העמוד האמצעי, ומשום זה זונגו באמצע בין צפון לדרום, והרי פרושה חכמים, כל הנותן מטתו בין צפון לדרום יהיו לו בנים זכרים וכו'. השלחן סמוך על ארבעה עמודים, שהוא כמו שהגוף שתומכים בו הזרועות והשוקים שהם ארבע, וצריך ששה לחמים מצד זה, וששה לחמים מצד זה. וסוד הדבר - זה השלחן אשר לפני יהוה, ז"ה בחשבון ו' ו', ששה ששה פרקים של שתי הזרועות וששה הפרקים של שתי השוקים, שהרי השכינה נעשית גוף למלך בכל תקונה, ובאלו שנים עשר הפרקים של הנקבה ושנים עשר הפרקים של הזכר, המלאכים אומרים וקרא זה אל זה ואמר קדוש קדוש קדוש וגומר. ז"ה עם הקדוש ברוך הוא אח"ד, ז"ה עם השכינה אח"ד, והכל יהוה אח"ד, מיחד את שניהם, וכנגד זה אל זה אמר דוד עשרים וארבע רגלות, והם כנגד עשרים וארבעה ספרי התורה.

² ראה שערי אורה שער הששי ספירה החמישית : ... ולפיכך נקראת צפון, לפי ששם צפונים כל מיני עושר וכל הגנוזים וכל המצפונים וכל הזהב, וכן הוא אומר ; מצפון זהב יאטה (איוב ל"ז כ"ב).

טעמי המצוות פרשת עקב: ... כוונת האכילה לתלמידי הרב זללה"ה תחלה יצייר בדעתו ד' זויות השלחן חתומים בע"ב דמלכות דהיינו הוי"ה בריבוע ושם ב"ן עמהן שהוא גימ' בהמה וזהו ונתתי עשב בשדך לבהמתך ואח"כ ואכלת ושבעת הרי נתקשו הד' זויות השולחן כקרנות המזבח וזאת הכוונה לא ישתנה.

רק בחול מוסיף ע"ב דזעיר שהוא כ"ו מ"ה ועם הכולל ע"ב לד' זויות ולחברן עם הע"ב דמלכות.

וביום השבת יכוין לע"ב דיודין בכל זויות ולא יכוין לו"א.

וביום טוב יכוין לע"ב דס"ג דהיינו ס"ג ועשר אותיות כי יום טוב גימ' ע"ב ואות אחרונה מובלעת במקורה שיהיה ע"ב בדקדוק.

הרי שראשית יש לראות את קרנות השולחן כקרנות המזבח ובכל קרן שם ב"ן שהוא במלכות וגם ע"ב דמלכות שהוא ריבוע של הוי"ה. ועל זה שהוא מה שצריך לתקן שהוא בחינת נוק' יש להוסיף את הע"ב המתקן, וראה גם בעניין רפא חולי עמו ישראל. ובכל זמן מי שיתקן הוא ע"ב אחר, המשתנה לפי הזמן. בימי חול זה ע"ב דמ"ה שהוא הוי"ה ועוד מלא דמ"ה, וביום טוב זה ע"ב דס"ג שהוא ס"ג ועוד י' אותיות דס"ג, ובשבת המתקן הוא ע"ב דע"ב שהוא ע"ב.

עד כאן הביא מי המתקן וצריך להוסיף כמו שמביא בהמשך את הניקוד כמו שביאר הרב בשער הנקודים פרק ו' וז"ל: ... לכן הספר תורה מורה על ענין זה הנזכר, וע"י מה ששליח ציבור קורא הפרשה בספר תורה בטעמים ובנקודות הוא נתקן מה שחסר ממנו, ולכן תמצא כי הטעמים יש בהם [אוצרות דף ט' ע"ג] הוראה בהוצאת הבל הפה כי יש ניגון פרטי על כל טעם וטעם בפני עצמו בהוצאתו מן הפה ולחוץ, וכן הנקודות יש להם הוצאת הברת אָ אָ אָ אָ אָ אָ או כו'... ע"כ.

המשך טעמי המצוות פרשת עקב: ... והנה ע"ב דמלכות אין לה ניקוד וע"ב הנלוה אליה ינקד

בקרן דרומית מזרחית זכרים פתחין נקיבות חולם והיא נמנית עם הזכרים ותכוין שאמא מכא אבא משפיע בזעיר,

ובקרן מזרחית צפונית זכרים פתחין נוק' צירי ותכוין שתבונה מכא יש"ס משפיע בז"א,

ובקרן צפונית מערבית זכרים קמציין נקבות פתחין ותכוין שאריך בכללות ג' רישין דיליה מעורב עמהן ומשפיע באו"א צפון טוב הצפון.

ובקרן מערבית דרומית זכרים בשורק ונקבות בסגול והרמוז בסוד זעיר הממשיד ומערב חסדים לנוקב' בסוד פתח האוהל כחום היום,

והנה ד' פעמים ע"ב הם רפ"ח לברר רפ"ח נצוצות שיבררו ע"י כוונת האכילה והנה אותן שאין להם ניקוד הם הרפ"ח ניצוצות שבכלים הנשברים ורפ"ח דניקוד הם של התקון המברר אותן והנה סך כל הויות שהם ח' דע"ב ובכל א' מהראשונות דע"ב, ב"ן עמהם הרי י"ב שמות הוי"ה. וזו רומזת ליסוד אבא הממתיק ליסוד אמא בלחם ומלח. צריך אדם לשמור מאד שלא לאכול לחם מפלטר כותי ואפילו קנוי מפלטר ישראל ואפילו בספק ואפילו אם קונה מפלטר ישראל צריך לחקור אם עשוי מישראל כמו שנוהגין בצפת תוב"ב שרוב הפלטרים ישראל... ע"כ. ע"ש.

השמות המנוקדים הם בחינת התיקון כמו שהבאנו לעיל בעניין קריאת הספר תורה על ידי שליח ציבור שהוא מורה תיקון הרפ"ח השבורים על ידי הניקוד הרומז את התיקון. הרי שמתחיל לראות לפי סדר בסיבוב בכיוון השעון, כמבואר כאן בספר טעמי המצוות.

אך אינו סדר ההשפעה שכן בזה נתחיל מהקרן צפונית מערבית שמשם מתחילה ההשפעה מא"א, 1) בקרן מערבית צפונית אריך בכללות תלת רישין דיליה משפיע לאבא ואבא לאימא, והניקוד מורה קמץ זכרים פתח נקבות. 2) בקרן צפונית מזרחית תבונה בכח יש"ס משפיע בז"א. 3) בקרן מזרחית צפונית אימא מכא אבא משפיע בז"א. 4) בקרן מערבית דרומית יסוד דז"א משפיע חסדים לנוק'.

ע"כ סדר ההשפעות. אך סדר השולחן העומד לפני בעל הבית. הוא עומד בצפון ולפניו השולחן שתי הקרנות הרחוקות ממנו הם מערבית דרומית ודרומית מזרחית.

³ ראה שעה"כ דף ע"ח ע"ב: ... יום טוב זה אימא לכן מי שמקים ביום טוב את הע"ב דב"ן הוא הוי"ה דס"ג. לכן יום טוב נקרא מקראי קודש, שבת קודש שם ע"ב מתקן יום טוב אימא, ס"ג מתקן.

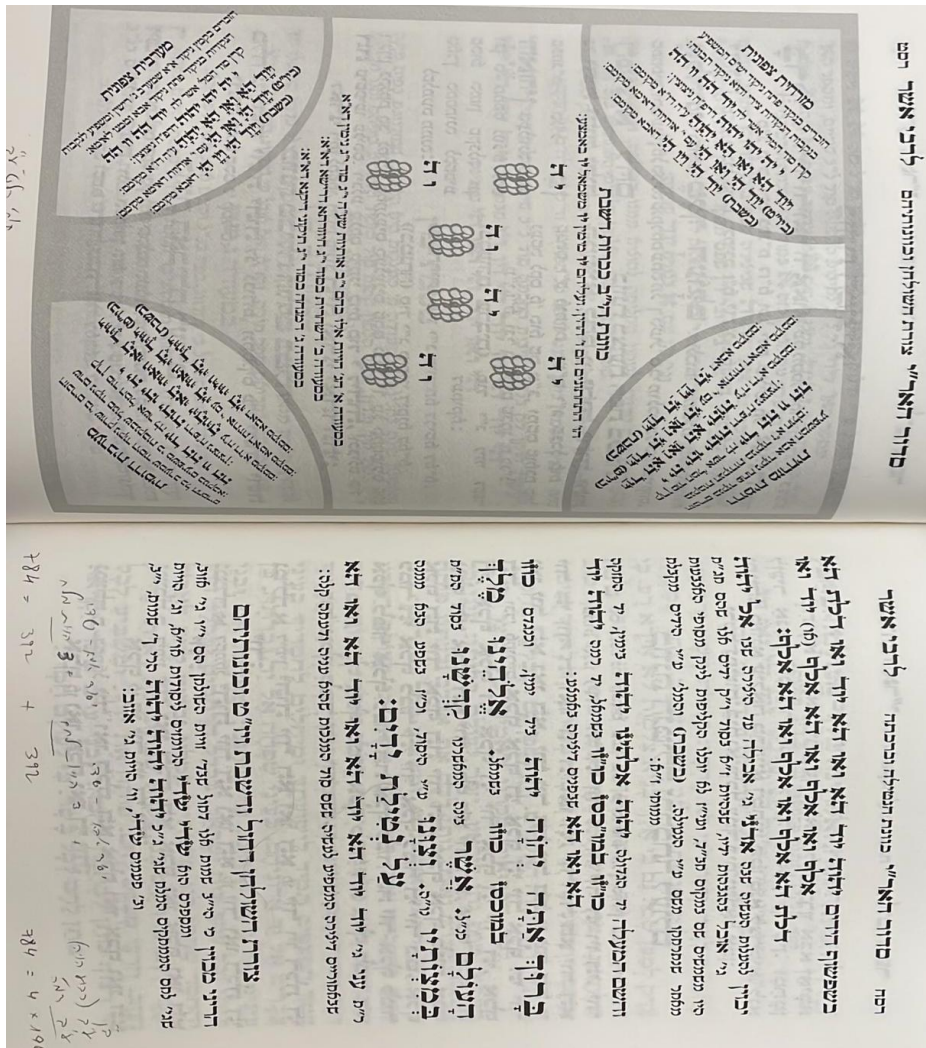
זה השולחן אשר לפני ה'
אלו השמות הם של יום חול עם הניקוד

דרומית מזרחית

יֹדְהָהּ וְהָהּ יֵיהֵיְהוּהָהּ יְהִיְהוּהָהּ וְהָהּ	יֹדְהָהּ וְהָהּ יֵיהֵיְהוּהָהּ יְהִיְהוּהָהּ וְהָהּ וְהָהּ וְהָהּ
יֹדְהָהּ וְהָהּ יֵיהֵיְהוּהָהּ יְהִיְהוּהָהּ וְהָהּ וְהָהּ	יֹדְהָהּ וְהָהּ יֵיהֵיְהוּהָהּ יְהִיְהוּהָהּ וְהָהּ וְהָהּ וְהָהּ

הנה במהדורא החדשה של **סידור רבינו אשא** סידרו הכל בצירור אחד ראה היטב.

לפי ציור זה הקרנות לא מסודרות בסדר הנ"ל צריך להבין מה המקורות ואיך לראות זה.

תורת חכם דף קל"ט ע"ב: ... מה שכתב הרב (בספר החזיונות) ב-רופא חולי עמו ישראל ר"ת רפ"ח לכוין לתקן הרפ"ח וכו' ונראה שהכונה היא לתקן הרפ"ח של המלכות, אמת הוא שהם הרפ"ח של המלכות היא מדריגה **שביעית** דע"ב וי' אותיות דסי"ג ומספרו וכו', אבל **בכללות** נקרא מספר הרביעית **ריבוע בפשוט** שהוא בגי' רפ"ח ולהמתיק עיי' הרפ"ח דמ"ה דז"א, כמ"ש **בכונת השלחן**, וכל פרצוף נקרא **מלכות** בערך העליון ממנו ונקרא בערכו **בחינת ז"א** ויכוין להמתיק כלם **מתחילת העשיה עד ראש א"ק**, והנה בחול הכונה היא **להקים הרפ"ח דב"ן עיי' הרפ"ח דמ"ה דז"א**, וביום טוב **להקים הרפ"ח דב"ן ומ"ה דזו"ן עיי' הרפ"ח דסי"ג דאימא**, ובשבת **להקים שלשתם עיי' הרפ"ח דע"ב דאבא כן נראה כונתו ז"ל**:

הרי שיש **רפ"ח הידועים** שהם ע"ב דע"ב, ודסי"ג, ודמ"ה, ודב"ן. אך כאן ברופא חולי עמו ישראל. יש רפ"ח של המלכות שהם ד' ע"ב של המדרגה הרביעית והם נתקנים על ידי **ארבע הע"ב דמ"ה** שהוא הו"ו"ה ושם מ"ה ביחד הרי ארבע ע"ב ד' פעמים ממתק ומתקן את הרפ"ח של המלכות. וכן **בכוונת השולחן** יש ד' ע"ב דב"ן **בארבע קרנות** של השולחן ואינם מנוקדים הרי רפ"ח. והם נתקנים על ידי **ארבע ע"ב** שמתקנים אותם והמתקנים מתוקנים שהם **מנוקדים**, ונלע"ד שצריך גם בכוונת רופא חולי עמו ישראל לנקד את הרפ"ח של המ"ה המתקן שהוא מתוקן וזה הניקוד **מורה על זה**, ע"כ נלע"ד.

הנה אחר לימוד יקר זה מבינים שצריך להשוות כוונת רופא חולי עמו ישראל לכוונת השולחן ואם בכוונת השולחן זו כוונה של יום חול שהמתקן הוא ע"ב דמ"ה ונראה שצריך כ"ל לראות אותו בניקוד ולכן כאן

הריי כבדיו י הניי שמונו עליו דחול עכר וזונו שכולנו סם יו יו כונו ומספוס סוף שילי הירמיה לסודרו סוף סוף יו היום ונס ונס נתמסוס סולנו סניי ג"ס ידלות ידלות סילי ס"ל שמונו י"י וי עשוס סילי יו סונונו יו אויב:

$$\begin{array}{r}
 100 \\
 30 \\
 \hline
 130 \\
 10 \\
 \hline
 140 \\
 4 \\
 \hline
 144 \\
 4 \\
 \hline
 148
 \end{array}$$

נסדר כוונת תיקון הרפ"ח של החולי עם שם ע"ב דמ"ה בניקוד לפי הסדר של כוונת השולחן וזו הכוונה הנלע"ד והכל הוא לשם יחוד קובה"ו, אי נחא קמיה, ואי לא, מסירנא מודעא לבטיל ולהוי כעפרא דארעא, וה' יכפר בעדי כי כוונתי לשמים. וה' יזכנו להבין הדברים על בוריין ויראינו בקרוב בביאת הגואל ובניין אריאל אכ"ר.

וזה סדר הכוונה

י יה יהו יהוה

י יה יהו יהוה

י יה יהו יהוה

י יה יהו יהוה

יהוה יוד הא ואו הא

יהוה יוד הא ואו הא

יהוה יוד הא ואו הא

יהוה יווד האו וואוו האו

רוֹפֵא זְזוּלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל: ר"ת גי' רפ"ח
ר"ת רפ"ח יסוין לרפ"ח ניזונוט של החולה שמרפ"ח ניזונוט באים החולאים על החולה ובלאו הרפ"ח יסוין יתוקטו ויתמתקו.

יסוין לברר בירוכי כלים, ואורות דרפ"ח, דאח' ופנים דכחב"ד דמלכות

מלכות דחסד	ע"ב דע"ב מדגה ז' יִוְדֵי הַי וְיִוְדֵי הַי	בירוכי ב"ן דע"י ואבא ח"א
מלכות דגבורה	ע"ב דס"ג מדגה ה' ו' יִוְדֵי הַי וְאִוֵּי הַי יִוְדֵי הַי וְאִוֵּי הַי	בירוכי ב"ן דטק' דע"י ואימא וטק' ח"א
מלכות דתנאי	ע"ב דמ"ה מדגה ג' ו' יִוְדֵי הַי וְיִוְדֵי הַי וְאִוֵּי הַי וְאִוֵּי הַי	בירוכי ב"ן דא"א ויש"ס וישקג
מלכות דמלכות	ע"ב דכ"ן מדגה ב' שהיא ד' יִוְדֵי הַי וְיִוְדֵי הַי וְאִוֵּי הַי וְאִוֵּי הַי	בירוכי ב"ן דטק' דא"א ותפונה ורחל מ"ן לאימא

אבל בכללות נקרא מספר הד' ריבוע בפשוט שהוא בגי' רפ"ח

יִוְדֵי הַי וְיִוְדֵי הַי
יִוְדֵי הַי וְיִוְדֵי הַי
יִוְדֵי הַי וְיִוְדֵי הַי
יִוְדֵי הַי וְיִוְדֵי הַי

ולהמתיק ע"י הרפ"ח דמ"ה

יִוְדֵי הַי וְיִוְדֵי הַי וְאִוֵּי הַי וְאִוֵּי הַי
יִוְדֵי הַי וְיִוְדֵי הַי וְאִוֵּי הַי וְאִוֵּי הַי
יִוְדֵי הַי וְיִוְדֵי הַי וְאִוֵּי הַי וְאִוֵּי הַי
יִוְדֵי הַי וְיִוְדֵי הַי וְאִוֵּי הַי וְאִוֵּי הַי

יסוין לברר רפ"ח ניזונוט של החולה שמרפ"ח ניזונוט באים החולאים לחולה ובלאו הרפ"ח יתוקטו ויתמתקו ויסוין למתקם מראש העשיה עד ראש א"ק.

[א] טונה זו לא הוזכרה בסידור הרש"ש זיע"א ולקוחה היא מספר הקדוש טו"ח דף קל"ט ע"ב ע"ש. [ב] אורח הרי"ה ו' ספר החזונוט למהרש"ו.

כוונת האזוב

הנה עוד בשולחן אשר לפני ה' שאנחנו אוכלים בו בשבת יש עוד כמה רמזים וכוונות לשמור עלינו מהקלי והחיצונים.

משנת חסידים מסכת מוצאי שבת פרק ג' משנה ד' עמ' קכ"ה (בחדש) ... ד- ועוד יכוין כי שנים עשר שמות אלו שבארבע זויות השלחן הם מספר ששה עשר כמספר אזו"ב ומספרם הוא מספר שני פעמים שד"י הרומזים ליסודות או"א ושלוש הויות שעולים לח"ם הממתקים המל"ח שאף הוא שלש הויות אחרות הרי עשרים שמות:

ה- כיצד שנים עשר בזויות השלחן ושני שדי וששה הויות הרי עשרים שמות וכן מספר אזו"ב עם ארבע אותיותיו הוא עשרים:

ו- וכוונה זו של אזוב מברחת החצונים מעל שלחנו וכל שכן שיברחו אם ימצא עליה האזוב עצמו, ויזהר מאד שיהיה לו מלח גם כן על שלחנו לתיקון נפשו בפרט אם שרשו מיצירה.

הרי אזוב כוונה מאד חשובה ולא דווקא את האזוב בפועל וגם הכוונה בזה מספקת. והם ריבוע הוי"ה ע"ב דב"ן ועוד הוי"ה ושם מ"ה שהם ע"ב דמ"ה הרי ד' קרנות י"ב הויות ושני שד"י יסודות דאו"א ולח"ם ומל"ח שש הויות הרי עשרים כמנין אזוב עם ד' אותיות. הרי שיש כוונה, ואם גם יש אזוב על השולחן יותר טוב. וגם לתיקון נפשו צריך שיהיה גם מלח. הרי כוונת האזוב או הוא עצמו מגרש ומברחת את הקלי.

פתח עיניים דף ע"א ע"ג: ... ראה בעמ' א' שם צייר שולחן עם כוונות שבת ויום טוב. ובדף ע"א ע"ג יש שם בתחילה ציור שולחן דחול ויש בציור בנוסף לקרנות ששם ע"ב דב"ן, וע"ב דמ"ה הרי שלושה שמות בכל קרן הרי שנים עשר הויות, ועוד שני שדי יסודות דאו"א וג' הויות לחם וג' הויות מלח הרי עשרים כמנין אזוב עם ד' אותיות. וכתוב שם כוונת האזוב. ובהמשך מביא את המשנת חסידים כולו המובא לעיל.

הרי צריך שיהיה שולחן מלבני וגם שיהיו לו ד' קרנות וישתדל ליכוין לכיוון הנכון, אם יהיה אזוב וגם מלח חשוב מאוד, המידות של השולחן שהביא מפריע"ח לא חובה.

פתח עיניים דף ס' ע"ג: ... שם ויסדר שולחנו לשבת ותהיה של ד' רגלים כשולחן אשר לפני ה' ארכה י"ב בד' קרנותיו וכו' [זה בתוספות פ"ב דמסכת שבת] נתבאר בשער הכוונות דף ל"ז רע"ד ודף ק"ד ע"ד [בחדש שלנו דף ע"א ע"ג] שער המצות פרשת עקב דף ע"ה רע"א פריע"ח פרק י"ז דשבת ועיין בענין השולחן באורך לק' אחר כוונת הקידוש יע"ש. עיין בתיקונים תיקון מ"ז ומשם נראה דצריך ד' רגלים דוקא ולא כמדת השולחן שבמקדש יע"ש:

אמנם היות י"ב לחמים בכ"א משלוש סעודות או דוקא לביל שבת הנה משער הכוונות שם ודף ק"ח ע"א [דף ע"ד ע"ג] נראה דצריך י"ב בכל סעודה משלוש סעודות אך רב אחי אפרים מעוז ראשי ז"ל מצאו בזוהר [פרשת פינחס] ח"ג דף רמ"ה ע"א דהם י"ב בין ג' סעודות ד' בכל סעודה. ולע"ד יש להבין ג"כ מהזוהר י"ב בכל סעודה עיין מ"ש לקמן בכונת המוציא לחם מן הארץ מהתיקונים תיקון מ"ז שהם י"ב בכל סעודה. ובמוצאי שבת בסעודה רביעית צריך שתי ככרות ויבצע מאחד עיין פע"ח פי"ז דשבת: ע"כ ע"ש. [ראה פריע"ח פרק י"ז דשבת צריך לסדר שני ככרות ולא ינקוט בידיים אלא אחת ובוצע]

הלחם צריך להיות מסודר ששה בימין וששה משמאל שלא יתערבו ששה של ימין עם של שמאל, שיהיה רווח בשולחן ביניהם.

זוהר חדש פרשת אחרי מות דף נ"ט ע"ב: ... אינון דנטלין פתורא, אצטריכו לנטרא פתורא, דלא יתערבו נהמי שית דהאי סטרא, ושית דהאי סטרא. כיון דהאי פתורא, אתקריב קמי ההוא רב ועילאה מינייהו, כדין נטיל חד מהאי סטרא, וחד מהאי סטרא, וקא מברכא עליהו. כל חד אמר לאוכלסו, (יחזקאל מ"א) זה השולחן אשר לפני ה' הכין ז"ה תרין עשר.

הרי הדגשה מפורשת מהזוה"ק (זוהר חדש) שצריך ריווח בין ששה לחמים של ימין ובין של שמאל שלא יתערבו.